

EVANGELIUM SE VYDÁVÁ DO SVĚTA

Převod materiálu

Elen Plzáková, doplnila Lenka Ridzová, upravil Tomáš Trusina

Pořadí v lekci

1

1. MOTIVACNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBHU:

a) pro Teofila:

Teofil po několika letech, kdy si „vystačil“ s evangeliem, přichází a sdílí se s Lukášem o pocit z četby: bylo to krásné, ale mám čím dál víc pocit, že se Ježíši vzdalují. Řekám toho od něj čím dál míň. Nešlo by s tím něco udělat?...

Motivace pomůže otevřít vyprávění Skutků nikoli jako uplynulou historii první církve, ale jako pozvání k ožekávání, co díky evangeliu můžeme zažít na jeho další cestě.

b) pro mladší školní věk:

Už jste se museli napočítat rozloučit s nějakým kamarádem (např. po letním táboře apod.)? Bylo vám smutno? Zůstalo vám po něm také něco přecného? Můžete se říct, že se zas potkáte?

Motivace počítá s poprázdňovou atmosférou, kdy i na dít doléhá tíha loučení, pocit, že to, co je krásné, mají nenávratně „za sebou“. Můžete mluvit přp. i o tom, co z krásných prožitků by dít chtěly uchovat a jak k tomu dojít (korespondence? esemesky? návštěvy?) V podobné poloze se ocitají i uedníci, ovšem Vzkříšený je z tohoto rozpoložení vytrhuje.

c) pro střední a starší školní věk:

Když objevíte novou hru, kamaráda, sport, vydržíte to s nimi, nebo vás to přestane bavit?

Analogický postup jak a), jen se vychází přmo ze zkušeností dít.

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

postava Teofila – i v letošním roce budeme pracovat s postavou Teofila (Sk 1,1). Může otevírat téma, přicházet s problémy a otázkami, na které pak Lukášovo vyprávění odpovídá. Teofil „mluví za nás“, za ty, kdo jsou vzdáleni době Ježíšova působení a potebují si k němu nalézt vztah z odstupu časového, civilizačního, duchovního.

V některých sborech se osvědčilo, když při výkladu postavu Teofila hrál/a další uitel/ka NŠ nebo se v ní mohou stídat dít. Je ovšem potřeba tu kterou neděli dopědu připravit). Můžete si také vybrat dvě postavy z flanelografu – jednoho písícího jako Lukáše, druhého naslouchajícího jako Teofila.

– **první svitek** – tj. evangelium podle Lukáše. Evangelista navazuje tam, kde přestal, a z poněkud většího odstupu (udává se, že Sk byly sepsány zhruba kolem r. 80) podává aktualizovaný výklad, jaký význam má pro život církve závěr Ježíšova příběhu.

– **ty?icet dní** – ty?icítko znamená v biblické symbolice, že toho bylo „víc než dost“, opravdu vrchovat (Mojžíš? v poby? na Sinaji, Eliášova cesta na Choréb, poby? Izraele na poušti, Ježíš? v p?st apod.) Evangelista tak vyjad?uje, že p?sobnost Vzk?íšeného je kvalitativn? ucelená. Jeho poby? s u?edníky je dostate?ný, aby se oni mohli stát apoštoly – vyslanci zv?sti o Vzk?íšeném a Uk?ižovaném.

– **nanebe-VZETÍ Pán?** – evangelista Lukáš ?eší v scén? Sk 1.1-10 otázku, co s ?asem „po Kristu“ tj. co mohou u?edníci ?ekat od ?asu, kdy jim není viditeln? nablízku. Z pohledu u?edník? je to opravdu tak, že je jim Ježíš **brán** (viz v. 2.9.11). Vidí po?ád (a opakovan?) Ježíše jako toho, kterého **ztrácejí** (by? „jde do nebe“). Bojí se ?asu, který p?ijde. Pokud o n?co stojí, pak pouze o to, aby tento budoucí ?as byl vypln?n tím, co už více ?i mén? d?v?rn? znají. Proto touží, aby Ježíš *obnovil království Izraele* (v.6) – ?asy „staré zašlé slávy“.

Proti tomu, **co je vid?t** – tj. ?as bez Ježíše – staví evangelistovo vypráv?ní **zv?st zaslíbení a poslání** z úst Ježíše a nebeských posl? (v. 4.7-8.11). U?edníci **nemají odcházet... ale o?ekávat** (v.4). P?edevším je ?eká: p?íchod Ducha svatého, tedy na p?íchod „božího dechu“ (srv. Ez 37), vzbuzujícího nový život a novou nad?ji. A potom je ?eká cesta s Kristovým evangeliem do sv?ta a k lidem okolo. Za?íná se v Jeruzalém? – v míst?, kam sm?ovala v Lukášov? evangeliu Ježíšova cesta (viz Lk 9,51) a kde se u?edník?m zjevil Vzk?íšený – a bude se kon?it až v „kon?inách zem?“ (Ve Sk 8,39 ujíždí evangelium sm?rem k jižním kon?inám, od 9. kapitoly se bude s Pavlem ubírat k západním kon?inám).

– **k?est vodou, Duchem svatým** (v. 5-6) – Jan?v k?est byl rituálem ve?ejného odpušt?ní h?ích? a p?ípravy na to, co p?ijde – „k?est“ Duchem svatým je dosv?d?ením, že to nejd?ležit?jší – p?íchod zaslíbeného Mesiáše v p?íb?hu uk?ižovaného a vzk?íšeného Ježíše – „už je tady“. Pro evangelistu Lukáše je událost Ježíše tou rozhodující událostí uprost?ed ?asu tohoto sv?ta i v p?íb?hu d?jin spásy. Duch svatý tedy p?edevším uvádí do plnosti této události. To u?edníci dosv?d?ují.

K?est Duchem svatým nep?edstavuje tedy n?jaký speciální úkon ?i prožitek. Obdarování Duchem Božím a zmocn?ní ke sv?decké služb? je zásadní v?cí i v podání ostatních evangelist? – d?je se však na jiných místech (nap?. Galilea – Mt, Mk) a v jiné ?asové osnov?. Že ovšem jde o zásadní a ned?litelnou souvislost mezi darem Ducha svatého a Vzk?íšeným, dosv?d?ují všichni evangelisté (srv. nap?. J 20,19nn).

– **budete mi sv?dky v Jeruzalém? a v celém Judsku, Sama?sku a až na sám konec zem?** (v. 7) – tento výrok p?edstavuje osnovu knihy Sk. Pro Lukáše je to již vy?ešená v?c – s nanebevzetím nenastává konec sv?ta, ale po?átek p?íb?hu sv?dectví – ?ili zv?stování evangelia. V této perspektiv? m?žeme celé vypráv?ní Skutk? oprávn?n? pojmout jako sv?dectví „jak šlo evangelium do sv?ta“. Nechápatost, s jakou u?edníci na tuto perspektivu podle Lukášova lí?ení reagují, ukazuje, jak nelehce se prvotní církve probíjávala k porozum?ní tomuto úkolu a této sv?decké odpovědnosti.

– **„nanebevstoupení“ nebo „nanebevzetí“?** – v dogmatikách a v liturgickém roce se tradi?n? mluví o „nanebevstoupení Pán?“ . Lukáš ale píše, že byl Ježíš od nich „vzat“. Pasivní tvar vyjad?uje, že jde o rozhodnutí a ?in Boží. (Podobné se o Velikonocích říká, že Ježíš „byl vzk?íšen“ a teprve pozd?ji církve za?ala vyznávat, že „vstal z mrtvých“.)

– **oblak** – odkaz na zvláštní Boží blízkost, provázející Boží lid na cest? vysvobození (Ex 13, srv. Lk 9,34).

– **dva muži:** srovnej prom?n?ní na ho?e (Lk 9) a první zv?stování vzk?íšení (Lk 24,5). Dva muži odkazují zároveň na sv?dectví „Zákona a Prorok?“. Víru u?í správn? a vytrvale o?ekávat p?íb?hy Písma.

– **co stojíte, hledíce do nebe?** – otázka nebeských posl? p?esm?rovává perspektivu: Nevyhližejte do nebe – ale do budoucnosti.

3. FORMULACE TÉMATU

– **o?ekávat:** Vychází z p?íkazu vzk?íšeného u?edník?m, aby *neodcházeli z Jeruzaléma* (tj. nerozcházel se, nap? jak dva co šli do Emaus Lk 24,13), *ale o?ekávali zaslíbení*. Nanebevzetí p?edstavuje „te?ku za Ježíšovým p?íb?hem“. Ale nastávající ?as nebude dobou, kdy se církev ohlíží za Ježíšem do minulosti, ale m?že o?ekávat a t?šit se na nové poslání, úkoly, setkání, ovoce Ježíšova evangelia. I my stojíme na po?átku další ?ady p?íb?hu – co nás s nimi ?eká? (?ekáte od nich n?co?) Tématu *o?ekávání* zkusme pod?ídit výklad i program pro d?ti.

4. VYKLADA?SKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

– **vzat vzh?ru** – není vyjád?ení popisné, ale nábožensky „sm?ro-datné“: **kam** Ježíš jde? – k Bohu – nikoli „na oblá?ek“ ?i „do nebí?ka“. Nud?lejte z p?íb?ho o nanebevstoupení historiku o Ježíši, který usedl na oblak nebo kosmickou lo? a odlet?l do nebe. . Pointou je zjišt?ní, že zv?st o nanebevstoupení jiným zp?sobem p?edkládá to, **o ?em se mluví jako o vzk?íšení** (viz Petr Pokorný, Apoštolské vyznání, s.96) – Ježíš je p?ijat k Bohu.

Zv?st o nanebevzetí je t?eba vid?t v souvislosti s apoštolským vyznáním víry – p?edstavuje lidský pokus o vyjád?ení Kristova vít?zství a svrchovanosti. Nem?li bychom o nebi mluvit jako o fyzikálním prostoru, který se v?d? zatím nepoda?ilo probádat.

- nezapome?te, že vyprávíte o Vzk?íšeném, a ten nemá „t?lo“ jako pozemský ?lov?k, by? ho tak malí?i a filma?i líží.

– vypráv?ní Skut? apoštolských není historií rané církve. I když stylov? lí?ení odpovídá starov?kému historickému ?ánru, nechce lí?it, co bylo (a už v?bec ne ve smyslu novodobého d?jepisectví) – ale co bude – jaká perspektiva se evangeliu otevírá a kdo za ni ruží. . Lukáše zajímají jeho sou?asníci, kterým chce dosv?d?it, že by? žijí v ?ase „po Kristu“, Ježíše nevidí a nepotkávají jeho pozemské p?sobení, p?ece s nezten?enou intenzitou mohou o?ekávat, p?ijímat a p?edávat jeho dílo dosv?d?ené evangeliem. Když oslovuje Vzk?íšený, obrací pozornost svých u?edník? do budoucnosti („budete pok?t?ni“, „obdržíte Ducha“, „budete mi sv?dky“). Po této cest? se církev ubírá i dnes.

5. OSNOVY VYPRÁV?NÍ:

a) poznámky a osnova pro **mladší** školní v?k:

Užijete-li navrženou motivaci, m?žete pak do problém?, které se vám v rozhovoru s d?tmi otev?ely, zakreslit vlastní vypráv?ní.

I. Motivace

II. Vzk?íšený Pán nep?ikazuje „vzpomínejte“, ale „o?ekávejte“

III. Slibuje Ducha svatého a dává úkol jít cestou sv?dk? evangelia

IV. U?edníci nerozum?jí Ježíšovu odchodu, ale sv?dectví posl? jim ukazuje, co je t?eba

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDE?KA ŠORMA

1. Nanebevstoupení, Sk 1,1-14

Obrázek můžete použít na začátku k uvedení do příběhu, můžete jej ale stejně dobře použít po vašem vyprávění. Na začátku lze navázat i na předcházející rok, pokud jste podle „Pozvání na cestu 3“ probírali Lukášovo evangelium. Ptejte se, jak to evangelium končilo? čím? A až dříve odpovíte, ptejte se dál: „A co myslíte, byl to opravdu konec?“ Lukáš vřel, že to tím neskončilo – pokračoval o tom, že tu s námi Ježíš stále je. Napsal o tom Theofilovi. Ale ten se asi divil – ptal se. Otázka je na obrázku. Vyzvěte dříve, aby se mu pokusily odpovědět. Můžete začít i bez odkazu na Lukášovo evangelium, prostě tím, aby se dříve pokusily odpovědět na otázku z obrázku. Pokud budou namítat, že neví, nebo že ho nevidí a tak tu asi není. Je to ideální situace, abyste navázali, že tak se asi ptal i Theofil. A můžete vyprávět, co mu Lukáš odpověděl. Pokud dříve nějaké odpovědi napsaly, můžete se na konci ptát a srovnávat, zda to v tom Lukášově vyprávění nějak je obsaženo.

Po vyprávění se můžete zase dříve ptát, jestli by teď uměly na otázku z obrázku odpovědět. Můžete přitom svůj výklad doplnit, nebo dříve vyzvat, aby nad ním přemýšlely a zkusily z něho nějakou odpověď vyvodit.

7. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstupní veš: Ž 47,6-7 — Běh vystoupil vzhůru za hláholu, Hospodin za zvuku polnic. Zpívejte žalmy Bohu, zpívejte žalmy, zpívejte žalmy našemu Králi, zpívejte žalmy!

Písní:

viz. odkaz na píseň

Můžete také využít parafráze SV 324

Šli vešer do Emauz sami dva ušedníci

Ježíše pohřbili a měli smutek v lici

Tu se k nim připojil neznámý cestující

Ptá se jich co a jak, proč máte smutek v lici?

Prý už jim zbývá jen takhle se světem toulat

rozprávět, vzpomínat, zbytky příběhu žmoulat

Království nebeské už pro nás nekoná se

Takhle jsme dosnili ten krásný sen o spáse.

Poutník jim vypráví biblickou dějepravu

Možšíše, proroky předkládá jako stravu

pro srdce kamenné, pro duši vyčerpanou

A ti dva koukají, oči jim jenom planou

Když se pak setmalo, pozvou ho: Zůstať s námi,
pojť ještě vyprávět. Nechcem veěet sami.
Poutník od nich chléb vzal, rozlámá, pohostil je
A ti dva koukají, vždyť s námi Vzkříšený je!

Takhle dál potkával pátéle opuštěné
U stolu kázal jim, sliboval nespátené
tyřicet dní s nimi probíral jejich smutky,
a tak je připravil na nové Boží skutky

Když však byl od nich vzat, v oblaku Božím ukryt
Zas hledí strnule, kam se teď máme podít?
Dva muži ptají se (šat sněhobílý měli):
Muži galilejští, uletěly vám věly?

Těšte se především, že pětěh pokračuje
Na Ducha řekjte, co víru obživuje
Dál evangelium světem teď půjde s vámi
Dál bude pracovat, nezůstali jste sami.

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

Komentář pro učitele:

Začínáme a přitom pokračujeme. Před prázdninami jsme uzavřeli příběh o Ježíši (vzpomenete si na něj které?) V tom posledním šli dva učedníci spolu do Emauz (připomenout)

Motivace:

D?ti, umíte ?ekat? Kdy se ?eká t?žko? *(když se moc t?ším, když mám strach, když jde o n?co velkého, když má p?ijet návštěva, na kterou se hodn? t?ším, když jsem byl dlouho na tábo?e nebo u babi?ky a t?ším se dom?...)*

Zkusíme, jestli vydržíte ?ekat.

Všichni zav?ou o?i a položí si hlavu na st?l (p?ípadn? si lehnou na zem), u?itel pomalu obchází a neo?ekávan? se jednoho po druhém dotkne nebo na n?j foukne... dítě zvedne hlavu a p?ed ním bude n?jaké p?ekvapení (obrázek, bonbón, kámen...) - z?stane s otev?eným o?ima a potichu. Když mají všichni o?i otev?ené, mluvíme o ?ekání. Jaké to je? Nem?žeme se n?kdy do?kat? Co ?lov?k o?ekává? (n?co, co trochu zná a zárove? je to trochu p?ekvapení – jaké to bude, až to bude doopravdy?)

Vypráv?ní:

U?edníci chodili s Ježíšem po vesnicích a m?stech, došli až do Jeruzaléma. Ježíš byl tenkrát u nich blízko, cítili se s ním dob?e. N?kdy m?li strach, i o n?j se báli, protože ho n?kte?í lidi nem?li rádi. Ale i když m?li strach, v?d?li, že je s nimi, že se zas tak úpln? bát nemusí. Jako když se bojíme a je p?itom s námi maminka nebo tatínek. Ten strach se dá vydržet.

Ale Ježíše uk?ižovali. Zem?el a jeden jeho p?itel ho poh?bil. A pak zase všechny p?ekvapil. Stalo se n?co, co si nedokázali p?edstavit: byl vzk?íšen. Oni si p?ipadali, že jsou sami, ale on je dokázal pot?šit (jak to bylo s t?mi dv?ma, jak šli do Emauz). Vypráv?l jim p?íb?hy.

Naposledy s ním byli na ho?e. Ale najednou už Ježíše nevid?li, jen oblak, dívali se na n?j...

Co bude dál? To už ho neuvidíme? Budeme sami, bez n?j?

Vzpomínali, co jim p?edtím ?íkal.

Nebojte se, nez?stanete sami, ani když s vámi nebudu. Jako když odjedete na tábor nebo na školku v p?írod? a dostáváte dopisy. N?kde, možná daleko, je n?kdo, kdo vás má rád, kdo na vás myslí, kdo se na vás t?ší. A na koho se t?šíte vy.

Jestli m?že Pán B?h psát dopisy? Co myslíte?

Takový dopis od Pána Boha, od Ježíše – to je n?co, jako když foukne vítr nebo nás oh?eje teplý vzduch. Neboj se, nevidíš m?, ale nezapomn?l jsem na tebe...

M?žeme my taky psát dopisy Pánu Bohu? *(co myslíte?)*

Tak trochu. ?íká se tomu modlitba

Ti u?edníci to tenkrát taky zkoušeli. Byli spolu, bylo jim smutno, vzpomínali na Ježíše, ?íkali: „Pane Bože, nám je smutno, prosíme, pomoz nám. Pane Ježíši, my se bojíme, když jsme tady sami. Prosíme, pomoz nám.“

A pak - jako by jim n?kdo jemn? foukl za krk. N?jak se postupn? p?estávali bát.

Petr tiše ?ekl Janovi, který sed?l vedle n?j: „Já myslím, že Ježíš není daleko. Skoro jako by tady byl s námi.“

A Jan se na n?j udiven? podíval: „Vidíš, mn? to taky tak p?ipadá....“

Tak n?jak se p?estali bát.

zapálit svíčku uprostřed, podávat ji dětem, aby se zkusili ohřát – tak nějak jim postupně začalo být hřejivo, už nebyli smutní

nebo (místo svíčky) někým potichu zazvonit – tak nějak ucítili, že se něco mění, strach mizí, slyšíte to?

A oni zůstali spolu, vzpomínali, jaké to bylo, přemýšleli, co bude dál.

Aktivita, kreslení:

vyrobit dopis – je to něco, co potěší, někomu řeknu, že o něm vím a mám ho rád

hra: poslepu něco poznávat (podle tvaru věci v sáčku...)

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. Motivace

Když se někdo pro něco nadchne, objeví nový sport, novou kapelu, počítačovou hru - vydrží mu to dlouho? (*nechte děti sdílet své dojmy*) Hrozí, že ho to začne nudit. Už od toho nic nečeká. A tak i lidem jako byl Teofil hrozilo, že dopadnou podobně: Nadchli se pro přiblížení o Ježíši, ale i to jim vydrželo jen chvíli. Lukáš to věděl, a taky viděl, jak nadšení opadá ve sboru. Proti kesťanům začala mezi římany zvedat čím dál víc nepřátelská nálada a pomluvy. Mluvil o tom občas s Teofilem. A pak, za pár let, ho Teofil požádal:

TEOFIL: Poslouchej Lukáši, tvé vyprávění o Ježíši mělo úspěch. Přete se u nás ve sboru, a už si ho pilně opisují a i jinde. Nemohl bys sepsat nějaké pokračování? Druhý díl? Já bych ti to zase zaplatil, aby ses nemusel věnovat němu jinému

LUKÁŠ: Dobře. Ale nečekej ode mne žádnou oslavnou historii, jakou si nechávají psát římscí císařové. Budu to psát pro tebe, pro náš sbor, bratry a sestry. A ty zase za mnou budeš chodit se svými otázkami, abych věděl, na se zaměřit. To víš, už jsem o 10 let starší, a nerozumím moc mladým ani dětem.

II. Lukáš se dal do práce

a za týden si Teofil přišel poslechnout začátek druhého dílu. Lukáš ho pokně přivítal a řekl:

Zas to bude věnováno tobě, Teofile. Nejen pro to, že jsi sponzor, ale hlavně proto, že tvoje víra, tvoje otázky, tvůj zájem o evangelium mě povzbudil, abych se zas dal do práce. Pro jistotu začnu tam, kde jsme s evangeliem přestali.

TEOFIL: Jé, to budeš znova vyprávět, jak šli večer do Emaus? Ten příběh se ti opravdu povedl, je to jeden z mých nejoblíbenějších

LUKÁŠ: - nebudu ho vyprávět celý znova. Jen připomenu: Vzkříšený Pán dal učedníkům dost příležitostí, aby ho potkali a aby je ujistil: Jsem živý, zůstávám s vámi i když se stmívá.

TEOFIL - a jak dlouho to trvalo?

LUKÁŠ: - no když je něčeho v příbězích Mojžíše a Proroků víc než dost, opravdu vrchovat?, kolik to bývá dní nebo let? (*nechte dít*)

TEOFIL – 40. Vidiš, 40 dní byl přece Ježíš pokoušen na poušti.

LUKÁŠ: Tak to sem píšu - 40 dní Vzkříšený uedníky ujišťoval, že je živý. Že ho najdou v příbězích bible. A také jim sliboval: Nebojte se, nerozcházejte se, zůstávejte spolu. Znovu řekněte veliké Boží divy.

TEOFIL - dobře - a jak to chceš po těch 40 dnech zakončit? Nejnečekanější div - Ježíšovo vzkříšení - to už nastalo.

V tvém příběhu se to tedy přkně natáhlo. Ale stejně, čím skončíš?

III. Přikázání na rozloučenou

LUKÁŠ: - No, však taky nemusíme vyprávět o nějakém divu. Spíš udělat pořádnou tečku. Vzpomeň si, jak skončily příběhy Mojžíše nebo takového mimořádného Božího svátku, jako byl třeba prorok Eliáš?

TEOFIL – no, vypráví se, že si je Bůh vzal k sobě.

LUKÁŠ: Tak poslouchej. Když po čtyřiceti dnech Vzkříšený Pán - stoloval s uedníky - zase jim ukazoval cestu dál.

Držte pohromadě, nabádal je, neopouštějte společenství kolem svých příběhů. A nakonec jim dal vlastní přikázání: VYHLÍŽEJTE NOVÝ ZAČÁTEK

TEOFIL: - to mi připomíná začátek evangelia - tam právě tohle - vyhlížejte nový začátek - vyživoval Jan Křtitel.

LUKÁŠ: Ano, ale Ježíš slíbil ještě něco víc. Budete na ten nový začátek pokřtíni Duchem Božím. Ten vám dá odvahu vrátit – a řekat, co úžasného ty příběhy přinesou. A také vyprávět tyhle příběhy dál - a zvát k nim další lidi.

IV. Kdy řekat království?

TEOFIL: A co uedníci? Ti musel mít z takového slibu radost.

LUKÁŠ: Vůbec tomu nerozuměli. Nechtěli slyšet o tom, že při tom novém začátku se počítá nejvíce s nimi samotnými, a ptali se: „Tak to půjde Boží Království jako čas obnovené slávy Izraele? To bude jako kdysi, za krále Davida nebo Šalomouna? Kdy byl Jeruzalém slavný široko daleko?“

TEOFIL: Víš, vůbec se jim nedivím. Já bych se na jejich místě asi ptal taky. Vždyť kdo by netoužil po tom, aby Boží království bylo oslavované a uznávané? A my mohli už jen donekonečna oslavovat, žít si v pohodě a bez problémů?

LUKÁŠ: Ale jen si vzpomeň na všechny Ježíšovy příběhy. Nejdříve to Království musí dlouho, dlouho růst, jako zasetá setba.

A jak dlouho tahle lhůta potrvá, to není věc naše ani přírody (kde se pravidelně střídá léto a podzim), ani toho, jak dlouho budou vládnout římscí císařové. Tu lhůtu určuje Bůh sám. Ale my nemusíme stát s prázdnými rukama. My dostáváme práci, od toho evangelia hodně řekat – a nést ho dál. A tuhle práci dostali

i u?edníci.

Vzkříšený Pán jim slíbil: „Nezstanete sami, bez pomoci. Dostanete Ducha svatého (co když zavře, vstane z mrtvých naděje). Řekejte na tenhle dar. S ním budete s novou chutí a silou vyprávět evangelium. Půjďte - a evangelium s vámi půjde do světa.“

A teď poslouchej Teofile, kam: Začnete v Jeruzalémě, a budete pokračovat po celém Judsku a potom v Samarii a pak půjde evangelium až na kraj světa, který znáte.

A když jim to Vzkříšený Pán dopověděl, byl od nich vzat. Oddělil ho od nich oblak, a nebyla to žádná mlha...

TEOFIL: Já vím! Oblak, to je přece znamení Boží přítomnosti pro putující Boží lid. Vede je sloup oblakový a oni si zpívají "Kudy kam a kudy dál? Nestarej se, Pána chval“

LUKÁŠ: Tak, tak. Vzkříšený patří Bohu. Ale v jeho síle bude teď tenhle jeho lid putovat dál.

V. Vydejte se na cestu

TEOFIL A putovali?

LUKÁŠ: Kdepak, stáli jako začezaní. Nekoukali před sebe, na tu cestu, kam je Vzkříšený poslal. Koukali po řád zpátky, za Ježíšem, kde asi je, když s nimi není. A možná by tam stáli do dneška, kdyby je neoslovili dva muži v zářivém bílém rouchu

TEOFIL: Jé, dva muži, stáli tu, šat se?hobílý m?li...

LUKÁŠ: A ti muži řekli jim: Muži Galilejští, uletěly vám věty? Co tu stojíte, jak zkamenělí, a zíráte, kam se vám ztratil váš Pán? Jen se přikněte vydejte na cestu, řekejte a těšte se. On určí splní, co slíbil

TEOFIL: Lukáši, tím začátkem druhého dílu jsi mi udělal moc velkou radost. Já jsem měl strach, aby to nebylo jen takové vzpomínání na krásné časy, co dávno uplynuly. Ale teď, teď se na to pokračování těším stejně, jak kdyby mne k němu pozvali ti dva muži, co šat se?hobílý m?li.

Pane Ježíši, prosíme tě, buď tu s námi. Posílej nám posly, kteří budou vyřizovat tvoje slovo. Buď ty sám naší pomocí každý den. A když nás budeš potěbovat, tak i nás pošli, abychom vyřídili, co chceš vzkázat druhým lidem. Děkujeme ti, že jsi s námi a že ti smíme věřit. Amen.

10. NÁMĚTY K ROZHOVORU

·Co očekáte od letošní neděle? (nové kamarády – povzbuzení - hlavně ne nudu – zábavu – nové příběhy – setkání s Teofilem...) -

·V čem se dnes projevuje nechápavost církve, křesťanů – nebo vašeho sboru? Nebo myslíte, že nám je narození od dvanácti apoštolů všechno jasné a plníme svoje svědecké poslání dobře?

·Už jste zkoušeli vyprávět o Ježíši někomu, kdo o něm nic nevěděl? Bylo to lehké, nebo těžké? Co vám přitom pomohlo?

·Myslíte, že by se o Ježíšova nanebevzetí dala natočit televizní reportáž? Myslíte, že by šlo zfilmovat? Co by přitom bylo největším problémem?

·Co znamenají slova: svědek, misionář, vyslanec, poslanec? Jaký je mezi nimi rozdíl, co mají společného?

·Je rozdíl mezi uředníkem a apoštolem? Jaký je úkol uředníka, jaký apoštola? K čemu byl pověřen?

·Patří svátek Nanebevstoupení Páně k Velikonocím, nebo je samostatný?

·Znáte nějakou starozákonní postavu, která byla vzata „do nebe“, popř. k Bohu?

·Slyšíte nějaký rozdíl mezi slovy nanebevzetí a nanebevstoupení?

·(pro starší) Srovnajte si, jak o Velikonocích a o „povelikonocích“ vypráví evangelista Matouš a Lukáš. Který z nich příběh rozkládá do delší doby? Kdo z Velikonoc udělal „seriál“? Najdeme k němu ještě další díly?

11. A JEŠTĚ SE OHLÉDNÉTE...

Právě jste si prošli připravený materiál. Nyní se pokuste najít vlastní cestu, jak s materiálem pracovat. Představte si svou skupinu dětí; počet dětí; věk; místnost, ve které se scházíte; čas, který pro setkání s dětmi máte aj. Zformulujte si cíl setkání, ke kterému chcete spolu s dětmi dospět. Poté si promyslete, co z přetvárného materiálu použijete a co se vám naopak nehodí. (Vámi vybrané části a body si můžete sepsat v posloupnosti na papír). Tak - jak na to?

Odkaz na pracovní list

[01 Nanebevstoupení](#)

Odkaz na píseň

[V to jitro velikonoční se přihodil ten div](#)

[Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád](#)

[Aj, Pán kraluje, božskou řeč máje](#)

[Jďte po všem světě \(BTS86\)](#)

[To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš](#)

[Jdou, stále jdou se zprávou \(SV115\)](#)

[Vešmě, vládně Hospodin](#)

[Do Boží slávy vstoupil Pán](#)

[Tvoje, Pane Kriste, dobrota \(SV346\)](#)

[Někdo mě vede za ruku \(BTS22\)](#)

[Přijď jizvě, přijď, Duchu stvořiteli, Duchu smíření](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

[Předškolní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Skutky](#)

Téma

[Evangelium](#)

Biblický odkaz (kat)

[Skutky 1,1–26](#)